

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

BIV-1 071-402/14/2
DPK-IV-071-9/14/2
141203-00042

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 03.12.2014r
nr 4887 podpis. M. Połcień

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 3.12.14 zat.
nr 9348 podpis. [signature]

Warszawa, dnia 2.12. 2014 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Gnamowency Pawie Karaszkiewicz

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 31 października 2014 r. (sygn. BPS/043-63-2735/14), dotyczące oświadczenia Senatora RP Andrzeja Persona, złożone podczas 63. posiedzenia Senatu RP w dniu 23 października 2014 r., przedstawiam informacje o sposobie wdrożenia do polskiego porządku prawnego Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującej decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (dalej „Dyrektywa”).

Na wstępie pragnę zauważyć, iż w chwili obecnej przepisy prawa polskiego są w pełni zgodne z wymaganiami określonymi w Dyrektywie, jak również standardami wyznaczanymi przez postanowienia *Konwencji Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych* sporządzonej na Lanzarote w dniu 25 października 2007 r. (dalej „Konwencja”).

Ostateczne dostosowanie polskich regulacji prawnych do wskazanych instrumentów międzynarodowych nastąpiło w wyniku przyjęcia ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o zmianie ustawy – *Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 538). Ustawa ta m.in. rozszerzyła zakres karalności utrwalania, sprowadzania, przechowywania lub posiadania treści pornograficznych z udziałem małoletniego (wcześniej czyny te były karane jedynie w odniesieniu do małoletnich poniżej 15 lat) oraz zapewniła penalizację kontaktów seksualnych z małoletnimi poniżej 18 lat, jeżeli wiążą się one z przekazaniem lub obietnicą

korzyści majątkowej, bez względu na to z czyjej inicjatywy doszłoby do takich kontaktów. Wydłużony został również okres przedawnienia karalności przestępstw o charakterze seksualnym. W przypadku gdy ofiarą takiego przestępstwa jest małoletni, w tym również w przypadku treści pornograficznych z udziałem małoletniego, przedawnienie karalności nie może nastąpić przed ukończeniem przez tego małoletniego 30. roku życia.

Odnosząc się do podniesionej przez Pana Senatora kwestii działań adresowanych do osób, które obawiają się, że mogłyby popełnić przestępstwo o charakterze seksualnym, którego ofiarą byłaby osoba małoletnia, należy podkreślić, iż stanowią one bardzo istotny element zapobiegania wskazanym przestępstwom. Należy przy tym podkreślić, iż implementacja wskazanego przez Pana Senatora art. 22 Dyrektywy, jak również odpowiadających mu postanowień Konwencji, wymaga przede wszystkim działań o charakterze praktycznym, a nie koniecznie legislacyjnym. Jednocześnie, z uwagi na charakter tych działań oraz fakt, iż dotyczą one osób, które nie popełniły czynów zabronionych, a tym samym nie są i nie mogą być przedmiotem zainteresowania organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, podstawą ich podejmowania są przede wszystkim regulacje dotyczące funkcjonowania publicznego systemu ochrony zdrowia.

Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień (Dz. U. poz. 1386 i 1610), osobom z zaburzeniami preferencji seksualnych (rozpoznanie F65 wg. Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD-10) zapewnione są świadczenia ambulatoryjne udzielane w ramach poradni seksuologicznych i patologii współżycia (obejmujące: porady lekarskie, porady psychologiczne, sesje psychoterapii i sesje wsparcia społecznego); świadczenia dzienne w oddziałach dziennych psychiatrycznych dla dorosłych oraz świadczenia stacjonarne w całodobowych (stacjonarnych) oddziałach psychiatrycznych dla dorosłych i oddziałach leczenia zaburzeń nerwicowych. Tożsame rozwiązania znajdowały się w poprzedzających przywołane rozporządzenie przepisach określających wykaz świadczeń gwarantowanych z zakresu opieki psychiatrycznej (w tym w poprzedzających rozporządzenia wydawane przez ministra właściwego do spraw zdrowia zarządzeniach Prezesa NFZ).

Warto przy tym zauważyć, iż zgodnie z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) świadczenia udzielane przez lekarza psychiatrę nie wymagają skierowania, co w znaczącym stopniu zwiększa dostępność i ułatwia korzystanie z tych świadczeń.

Należy również odnotować, iż w 2010 r., w celu zapewnienia odpowiednich możliwości diagnozowania i terapii osób, wobec których orzeczony został postpenalny środek

zabezpieczający na podstawie art. 95a k.k., do wykazu świadczeń gwarantowanych wprowadzone zostały regulacje odnoszące się wprost do leczenia sprawców przestępstw przeciwko wolności seksualnej – w postaci programu terapii zaburzeń seksualnych.

Wskazane regulacje, jakkolwiek nie były przyjmowane bezpośrednio w celu implementacji Dyrektywy, zapewniają zgodność krajowego porządku prawnego ze standardem wyznaczonym przez Dyrektywę i Konwencję.

Przedstawiając powyższe informacje pragnę zapewnić, iż zwalczanie przestępstw o charakterze seksualnym, w szczególności skierowanych przeciwko najbardziej bezbronnym i wrażliwym członkom społeczeństwa – dzieciom i młodzieży, stanowi jeden z ważniejszych celów Rządu i Ministra Sprawiedliwości.

Marcin
z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Monika Zbrojevska
dr hab. Monika Zbrojevska
PODSEKRETARZ STANU

